

Det Anarkistiska Biblioteket

Agitationen - På uppviglarstråt i Gästrikland

Hilma Hofstedt

Hilma Hofstedt
Agitationen - På uppviglarstråt i Gästrikland
1916

Tidningen Brand #37 1916

www.anarkistiskabiblioteket.se

1916

Jag var sömnig och ruskig när tåget stannade i Gävle, men jag blev strax klarvaken när jag fick se ett bekant ansikte vid spärren. Det var en Göteborgs-grabb, nu pamp för sjömans- och eldarunionen. Han förklarade helt bestämt att staden var den sovande staden. Vi tågade nu ut att bese den och vacker var den i alla fall. På kvällen voro vi i Bomhus och mötet var väl besökt och livligt applåderat. Där arbetar en L. S. under högttryck och det är inte småsaker de uträttat för att höja sin livsstandard. Men skulle ni inte också ha plats för klubben? Den har nog trots allt en plats att fylla. Söndagen gick färden till Forsbacka där Järn- och Metallarbetarförbundet anordnat möte på eftermiddagen.

Det blev gott besökt trots den olämpliga tiden; det är en fackförening som bär sitt namn med heder. De taga med glädje mot alla våra agitatorer och det vill inte säga litet det, att våga vara så självständiga. På kvällen talade jag i Torsåker på rama bondbygden för fåtalig publik.

Men vad jag beundrar dessa ihärdiga kamrater därute som i årtal förmått att hålla klubben vid liv mitt ute på »bondvichan.» Det är då ett manande exempel för oss att inte håller tröttna. Måndag var en fredag, då jag försökte mig på bärplockning, men resultatet blev 0.

Tisdag var i Hofors, det var ett ganska bra möte med många bussiga anläggningsarbetare som åhörare. När man träffar *det* folket blir man alltid vid gott humör. Onsdag Sandviken. Det blev ett storslaget möte med många hundra åhörare, men så höll jag också föredrag på en plats mitt inne i samhället. Där var folk från alla samhällsklasser. Det skadar inte. Tvärtom. Det gör dem gott att en gång få höra sanningen om ungsocialismen.

Torsdag gick färden till Hammarby. En idyllisk plats inne i skogen. Mötet var besökt av ett hundratal personer, vilket man påstod var stor publik på den platsen, men nog skulle den kunnat vara större. Fredag besöktes Åshammar, men nu var det vädret som strejkade. Det regnade och enär mötet var anordnat utomhus blev det endast ett femtiotal åhörare. Lördag hade Kungsgårdskamraterna i samband med soc.-dem. klubben anordnat fest på sin vackra festplats och allt skulle utan tvivel varit trevligt om inte en hel del berusade individer hedrat platsen med sin närvaro. Dessa ha ju alltid förmåga att göra allting otrevligt. Det är beklagansvärt att inte arbetare efter så många års upplysningsarbete kan uppträda som människor vid sina fester. De skulle helt enkelt nekas tillträde, till dess de lärde vanligt folkvett. För övrigt var festen bra besökt och trevligt ordnad.

Söndag återvände jag till den sovande staden, men den dagen bar den just ej skäl för namnet då det ena föredraget avlöste det andra hela eftermiddagen. I Boulogneskogen talade jag först inför en skara som ingen räkna kunge. Strax

efter kom frälsningshären. Därefter en svensk frälsningshär och sist vår Gustav Sjöström, bokbindaren ni vet, och folk var på alla mötena. På kvällen talade jag i Elvkarleö inför så stor publik som lokalen kunde rymma. I Forsbacka fick vi en kommissionär för *Brand*, de övriga platserna ha vi klubbar. Men de måste bli större än nu. Därför fram för fortsatt agitation. Våra fiender rustar sig till strid. Må vi göra detsamma!

Så var denna min lilla utomordentligt vällyckade tripp slut. Och nu ett tack och hälsning till alla klubbar och kamrater och på snarligt återseende. Med handslag.